

ובדין חזרה נחלקו בית שמאי ובית הלל:

ומה הן מחזירין על גבי הכירה הגרופה בשבת?

בית שמאי אומרים: מחזירין חמין אבל לא תבשיל, לפי שהחזרת תבשיל נראית כאילו בא לבשל בשבת, אבל כשמחזיר חמין אינו נראה מבשל.

ובית הלל אומרים: מחזירין חמין ותבשיל.

ושוב נאמר בסיפא של המשנה: **בית שמאי אומרים נוטלין מעל גבי הכירה בשבת, אבל לא מחזירין, ובית הלל אומרים אף מחזירין.**

ותיקשי, הא תו, למה לי? לשם מה חזרה המשנה וכפלה את המחלוקת לענין חזרה? אלא על כרחך, מוכח שהמשנה "לשהות" תנן.

דוחה הגמרא: **לעולם אימא לך — להחזיר א-17 תנן, ואילו להשהות על כירה שאינה גרופה מותר.**

וכדי שלא תקשה מדוע כפלה המשנה את המחלוקת לענין חזרה, צריך לומר שהמשנה באה ללמדנו חידוש נוסף.

וחסורי מיחסרא, וחכי קתני: (15)

נמצא שאם נפרש שהמשנה מצריכה גריפה וקטימה גם לשהיה [לשהות תנן] אזי מבואר היטב שנחלקו בית שמאי ובית הלל בשתי הלכות שונות.

אלא אי אמרת "להחזיר" תנן, — מה שנאמר במשנה "לא יתן עד שיגרוף", פירושו לא יחזיר קדירה בשבת לכירה עד שיגרוף, אבל להשהות על כירה שאינה גרופה מותר, וכחנניא.

ולפי זה לא הוזכר במשנה דין שהיה כלל, ולא נחלקו בו בית שמאי ובית הלל, אלא רק בחזרה.

ואם כן יקשה כיצד יתפרשו שתי המחלוקות של בית שמאי ובית הלל במשנה, שהרי המשנה כולה מדברת רק בחזרה, ובהכרח כי **הכי קתני:**

כירה שהסיקה בקש ובגבבא, ונתנו עליה קדירה מערב שבת, מחזירין, מותר להחזיר עליה בשבת עצמה, בין חמין ובין תבשיל, וכל שכן שנותנים עליה מערב שבת תבשיל שישהה עליה בשבת. (14)

ואם הסיקה **בגפת ובעצים, שהם דברים המרבים הבל, גזרו חכמים שאם נטל את הקדירה מהכירה בשבת, לא יחזיר לכירה, עד שיגרוף את הגחלים מערב שבת, או עד שיתן אפר, מפני שהוא נראה כמבשל. אבל להשהות עליה תבשיל מערב שבת, מותר.**

להחזיר לכירה שהסיקה בקש וגבבא ואינה גרופה וקטומה. וצריך לומר, כיון שאינה מוסיפה הבל אין דרך בישול בכך.

15. מתוך כך שהוצרכה הגמרא להידחק והוסיף

שמאי את השהייה — בחמין, בו עצמו אסרו את החזרה.

14. יש לעיין לשיטת רש"י שאסור להחזיר לכירה בשבת מדין מיחזי כמבשל, מדוע מותר